Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 10 maja 2018 r.

o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6d w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dane dotyczące stanu zdrowia, kształcenia, sytuacji społecznej, zawodowej i rodzinnej osób, o których mowa w ust. 3 pkt 1;”;

2) w art. 10 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zajęciach klubowych.”;

3) w art. 10a dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rada programowa dokonuje pierwszej kompleksowej oceny realizacji indywidualnego programu rehabilitacji uczestnika warsztatu i zajmuje stanowisko w zakresie, o którym mowa w ust. 5, nie wcześniej niż przed upływem 3 miesięcy i nie później niż po upływie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia terapii w warsztacie.”;

4) po art. 10a dodaje się art. 10aa w brzmieniu:

„Art. 10aa. 1. W warsztacie może działać rada społeczna, w skład której wchodzą przedstawiciele:

1) samorządu powiatowego;
2) pracodawców;
3) organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych;
4) rodziców i opiekunów uczestników warsztatu;
5) uczestników warsztatu.

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci oraz ustawę z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”.

2. Zadaniem rady społecznej jest wspieranie warsztatu w zakresie tworzenia ram współpracy z administracją publiczną, organizacjami pozarządowymi oraz pracodawcami w celu zapewnienia efektywności działań zmierzających do usamodzielniania uczestników warsztatu.”;

5) w art. 10b:

a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Procentowy udział w kosztach działalności warsztatu, o którym mowa w ust. 2a, może być zmniejszony, pod warunkiem znalezienia innych źródeł ich finansowania, z zastrzeżeniem, że kwota obliczona zgodnie z ust. 2a przed znalezieniem innych źródeł finansowania tych kosztów nie ulega zmniejszeniu.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Przy tworzeniu warsztatów lub zwiększaniu liczby uczestników warsztatów należy brać pod uwagę potrzeby lokalnego systemu wsparcia wskazane w powiatowej strategii dotyczącej rozwiązywania problemów społecznych, komplementarność tego systemu wsparcia oraz liczbę osób niepełnosprawnych, których zgłoszenie do uczestnictwa w warsztacie zostało zatwierdzone.”;

6) w art. 10f:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Podmiot prowadzący warsztat prowadzi listę osób niepełnosprawnych, których zgłoszenie do uczestnictwa w warsztacie zostało zatwierdzone i które nie rozpoczęły terapii w warsztacie.

2b. Osoba niepełnosprawna, która opuściła warsztat w związku z podjęciem zatrudnienia, w przypadku utraty tego zatrudnienia i ponownego zgłoszenia do uczestnictwa w warsztacie w terminie 90 dni od dnia opuszczenia przez nią warsztatu, jest wpisywana na listę, o której mowa w ust. 2a, i ma pierwszeństwo w rozpoczęciu terapii.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Uczestnik warsztatu ma prawo do uczestnictwa w terapii zajęciowej do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata ważności orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.”;

7) po art. 10f dodaje się art. 10g i art. 10h w brzmieniu:

„Art. 10g. 1. Zajęcia klubowe oznaczają zorganizowaną formę rehabilitacji mającą na celu wspieranie osób niepełnosprawnych w utrzymaniu samodzielności i niezależności w życiu społecznym i zawodowym.

2. Zajęcia klubowe mogą obejmować aktywne formy wspierania osoby niepełnosprawnej w podjęciu lub utrzymaniu zatrudnienia.

3. Zajęcia klubowe mogą być prowadzone przez warsztat dla osób, które były uczestnikami tego warsztatu i opuściły go w związku z podjęciem zatrudnienia, oraz osób wpisanych na listę, o której mowa w art. 10f ust. 2a.

4. Osoba niepełnosprawna może kontynuować zajęcia klubowe bez względu na utratę lub zmianę zatrudnienia.

Art. 10h. 1. Czas trwania zajęć klubowych dla osoby niepełnosprawnej wynosi nie mniej niż 5 godzin miesięcznie.

2. Szczegółowy zakres i organizację zajęć klubowych ustala warsztat.”;

8) w art. 21:

a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Dla publicznych i niepublicznych uczelni, publicznych i niepublicznych szkół, publicznych i niepublicznych przedszkoli, publicznych i niepublicznych innych form wychowania przedszkolnego oraz placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych, placówek resocjalizacyjnych, publicznych i niepublicznych żłobków, a także klubów dziecięcych wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 1 i 2, wynosi 2%.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, są zwolnieni pracodawcy, co do których ogłoszono upadłość.”;

9) w art. 22:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a.Wraz z fakturą, o której mowa w ust. 2 pkt 1, sprzedający, który spełnił warunki określone w ust. 1, przekazuje nabywcy, jednokrotnie w danym roku, informację o:

1) zasadach nabywania i korzystania z obniżenia wpłat;

2) możliwości złożenia oświadczenia o rezygnacji z zamiaru korzystania z prawa do obniżenia wpłat;

3) możliwości odwołania oświadczenia, o którym mowa w pkt 2.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kwota obniżenia, o którym mowa w ust. 1:

1) stanowi iloczyn wskaźnika wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników sprzedającego zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i wskaźnika udziału przychodów;

2) nie może być wyższa niż 50% kwoty należności za zakup, o którym mowa w ust. 1, określonej na fakturze, o której mowa w ust. 2 pkt 1, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, z uwzględnieniem korekt tej faktury.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przy obliczaniu kwoty obniżenia bierze się pod uwagę wyłącznie zatrudnienie i wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę za miesiąc, do którego zaliczono przychody, o których mowa w ust. 8. Przy obliczaniu stanu zatrudnienia i wskaźnika, o których mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę zatrudnienie pracowników za miesiąc poprzedzający miesiąc wystawienia faktury dokumentującej dany zakup. Do ustalania stanów zatrudnienia pracowników i wskaźników, o których mowa w ust. 1 i 5–7, stosuje się wyłączenia ze stanów zatrudnienia określone w art. 21 ust. 5.”,

d) w ust. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wystawia informację o kwocie obniżenia niezwłocznie po:

a) otrzymaniu odwołania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 3, nie później niż do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup, oraz terminowym uregulowaniu należności,

b) terminowym uregulowaniu należności w przypadku nieotrzymania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup, lub w przypadku niewykonania obowiązku określonego w ust. 1a

– jednak nie później niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup;”,

e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Przepisy ust. 1–10 oraz art. 22a i art. 22b stosuje się również do sprzedających lub nabywców będących:

1) jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 280),

2) wydzielonymi jednostkami organizacyjnymi wchodzącymi w skład innych podmiotów

– w przypadku ujawnienia danych tych jednostek organizacyjnych na fakturze, o której mowa w ust. 2 pkt 1.”,

f) uchyla się ust. 11;

10) w art. 22b w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy zawyżoną kwotą obniżenia wykazaną w informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3, a prawidłowo obliczoną kwotą obniżenia w przypadku podania niezgodnych ze stanem faktycznym danych skutkujących zawyżeniem kwoty obniżenia w tej informacji”;

11) w art. 25a w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– pod warunkiem opłacenia tych składek w całości najpóźniej w dniu złożenia wniosku.”;

12) w art. 25d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i art. 25c ust. 6–8, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

13) w art. 26a ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Od decyzji, o których mowa w ust. 8–9a i 11, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

14) w art. 26c ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Od decyzji, o której mowa w ust. 4, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

15) w art. 30 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Od decyzji, o których mowa w ust. 1–3, pracodawcy przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do wojewody.”;

16) w art. 47:

a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) program zatwierdzony przez Radę Nadzorczą, służący finansowaniu zajęć klubowych;”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Od decyzji Prezesa Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 49e ust. 1, dotyczącej zwrotu otrzymanych przez gminę środków, o których mowa w ust. 2b, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

17) w art. 48 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Od decyzji Prezesa Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 49e ust. 1, dotyczącej środków Funduszu przekazywanych podmiotom, o których mowa w ust. 1, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

18) w art. 49e po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Od decyzji Prezesa Zarządu Funduszu, o której mowa w ust. 1, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

19) po art. 49f dodaje się art. 49g w brzmieniu:

„Art. 49g. Od decyzji Prezesa Zarządu Funduszu wydanych na podstawie art. 49f przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Funduszu.”;

20) w art. 51:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Powołanie na stanowisko Prezesa i Zastępców Prezesa jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

21) w art. 51a uchyla się ust. 2–12.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, 4, 138, 305 i 357) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67^6 dodaje się § 5–7 w brzmieniu:

„§ 5. Wykonywanie pracy w formie telepracy jest także dopuszczalne na wniosek pracownika złożony w postaci papierowej lub elektronicznej, niezależnie od zawarcia, w trybie przewidzianym w § 1–4, porozumienia określającego warunki stosowania telepracy albo określenia tych warunków w regulaminie.

§ 6. Pracodawca uwzględnia wniosek pracownika, o którym mowa w art. 142^1 § 1 pkt 2 i 3, o wykonywanie pracy w formie telepracy, chyba że nie jest to możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. O przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku pracodawca informuje pracownika w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 7. Przepis § 6 stosuje się do pracowników, o których mowa w art. 142^1 § 1 pkt 2 i 3, również po ukończeniu przez dziecko 18 roku życia.”;

2) po art. 142 dodaje się art. 142^1 w brzmieniu:

„Art. 142^1. § 1. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek:

1) pracownika-małżonka albo pracownika-rodzica dziecka w fazie prenatalnej, w przypadku ciąży powikłanej,
2) pracownika-rodzica dziecka posiadającego zaświadczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860),
3) pracownika-rodzica:
   a) dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności określonym w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz
   b) dziecka posiadającego odpowiednio opinię o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju dziecka, orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego lub orzeczenie o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 14

grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 650)

– o wykonywanie pracy w systemie czasu pracy, o którym mowa w art. 139, lub rozkładzie czasu pracy, o którym mowa w art. 140^1 albo w art. 142, złożony w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 2. Pracodawca może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 1, jeżeli jego uwzględnienie nie jest możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. O przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku pracodawca informuje pracownika w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się do pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, również po ukończeniu przez dziecko 18 roku życia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.[2)]) w art. 26 ust. 7e otrzymuje brzmienie:

„7e. Przepisy ust. 7a–7d i ust. 7g stosuje się odpowiednio do podatników, na których utrzymaniu pozostają następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowe, jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają dwunastokrotności kwoty renty socjalnej określonej w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982 i 1650, z 2014 r. poz. 1175 i 1682 oraz z 2017 r. poz. 1543), w wysokości obowiązującej w grudniu roku podatkowego. Do dochodów, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4, oraz zasiłku pielęgnacyjnego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.[3)]) po art. 79a dodaje się art. 79b w brzmieniu:

„Art. 79b. 1. Ilekroć odrębne przepisy przewidują nałożenie przez komornika sądowego lub organ egzekucyjny w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2494 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 317, 398, 650 i 685.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 106, 138, 357, 398, 650, 697, 730 i 771.

o postępowaniu egzekucyjnym w administracji na pracownika Zakładu grzywny, która pozostaje w związku z realizacją obowiązków pracowniczych, grzywna taka jest nakładana na Zakład.

2. W przypadku uprawomocnienia się postanowienia komornika sądowego albo organu egzekucyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji o nałożeniu na Zakład grzywny, Prezes Zakładu w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia przeprowadza postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia podstaw odpowiedzialności pracownika lub kierownika jednostki, z którego działaniem lub zaniechaniem związane było wymierzenie grzywny.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138 i 357) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 94 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) obowiązujące od terminu waloryzacji kwoty emerytur i rent wolne od potrąceń i egzekucji, obliczone zgodnie z art. 141 ust. 1.”;

2) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota emerytury i renty wolna od egzekucji i potrąceń, z zastrzeżeniem ust. 2, wynosi:

1) 500 zł – przy potrącaniu:

a) należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi,

b) należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4;

2) 825 zł – przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi;

3) 660 zł – przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1, 2 i 6–9;

4) 200 zł – przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 10.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Kwoty, o których mowa w ust. 1, podlegają corocznej waloryzacji od dnia 1 marca na zasadach określonych dla emerytur i rent.

1b. Jeżeli po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych wysokość świadczenia jest niższa niż kwota świadczenia wolna od potrąceń i egzekucji, o której mowa w ust. 1, potrąceń i egzekucji nie dokonuje się.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) chorym dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji do ukończenia 18 lat;

2b) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji do ukończenia 18 lat w przypadku:

a) porodu lub choroby małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, jeżeli poród lub choroba uniemożliwia temu małżonkowi lub rodzicowi sprawowanie opieki,

b) pobytu małżonka ubezpieczonego lub rodzica dziecka, stale opiekujących się dzieckiem, w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne;”;

2) w art. 33:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 30 dni w roku kalendarzowym, jeżeli opieka sprawowana jest nad dziećmi, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2a i 2b;”,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku gdy opieka jest sprawowana wyłącznie nad osobami, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2a, 2b i 3, zasiłek opiekuńczy przysługuje łącznie za okres nie dłuższy niż 30 dni w roku kalendarzowym.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 982 i 1650, z 2014 r. poz. 1175 i 1682 oraz z 2017 r. poz. 1543) w art. 15 w pkt 1 skreśla się wyrazy „ , przy czym kwotę wolną od potrąceń i egzekucji ustala się według zasad określonych dla renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy”.

Art. 8. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 187a dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Świadczenia przyznane na podstawie programu, o którym mowa w ust. 1, są wolne od egzekucji, wolne od podatku dochodowego oraz nie podlegają wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.

4. Informacje składane przez osobę ubiegającą się o przyznanie świadczeń na podstawie programu, o którym mowa w ust. 1, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Przedstawiający informacje jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

2) w art. 196a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wydatki zaplanowane na realizację dodatku wychowawczego i dodatku do zryczałtowanej kwoty, o którym mowa w art. 115 ust. 2a, w częściach budżetowych, z wyłączeniem rezerw celowych, oraz przeniesione w trybie, o którym mowa w ust. 4, nie mogą być przeznaczane na realizację innych zadań, z wyłączeniem zadań realizowanych na podstawie art. 187a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1851 oraz z 2018 r. poz. 107, 138 i 650) w art. 29 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wydatki zaplanowane na zadania wynikające z niniejszej ustawy, w częściach budżetowych, z wyłączeniem rezerw celowych, oraz przeniesione w trybie, o którym mowa w ust. 6, nie mogą być przeznaczane na realizację innych zadań, z wyłączeniem zadań realizowanych na podstawie art. 187a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Środki Funduszu Pracy przekazane wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast na realizację koordynacji, o której mowa w art. 8 ust. 2, stanowią dochód gminy, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453, 2203 i 2260 oraz z 2018 r. poz. 317).”;

2) w art. 12 w ust. 3 wyrazy „ustawy o systemie oświaty” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i 2203 oraz z 2018 r. poz. 650)”.

Art. 11. Osoby, które były uczestnikami warsztatu terapii zajęciowej i opuściły warsztat w związku z podjęciem zatrudnienia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą korzystać z zajęć klubowych, o których mowa w art. 10g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli rozpoczęły udział w zajęciach klubowych nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do pracodawców będących w likwidacji w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przepis art. 21 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za styczeń 2019 r.

Art. 13. 1. Pracodawca, który przed dniem 1 października 2018 r. nabył prawo do obniżenia wpłat, o których mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, może je wykorzystać na warunkach dotychczasowych.

2. Pracodawca, który przed dniem 1 października 2018 r. dokonał zapłaty za zakup potwierdzony fakturą uprawniający do obniżenia wpłat na podstawie art. 22 ustawy zmienianej w art. 1, może nabyć prawo do obniżenia wpłat i wykorzystać je na warunkach dotychczasowych.

Art. 14. Do informacji o kwocie obniżenia wystawionych przed dniem 1 października 2018 r. stosuje się przepis art. 22b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Warunek opłacania składek określony w art. 25a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 lipca 2016 r.

Art. 17. Do środków Funduszu Pracy przekazanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast na realizację koordynacji, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, stosuje się przepis art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453, 2203 i 2260 oraz z 2018 r. poz. 317).

Art. 18. Do decyzji, o których mowa w art. 25d ust. 2, art. 26a ust. 12, art. 26c ust. 4b, art. 30 ust. 3a, art. 49e i art. 49f ustawy zmienianej w art. 1, wydanych odpowiednio przez wojewodę albo Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 19. Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz Zastępcy Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają na stanowiskach do czasu powołania Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz Zastępców Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na

podstawie art. 51 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 20. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów zmienianych w art. 5 i art. 7 przepisy te stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Przepis art. 26 ust. 7e ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 22. W roku 2018 zadania realizowane na podstawie programu, o którym mowa w art. 187a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107 i 416), finansowane są ze środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291) w załączniku nr 2 w części 83 – Rezerwy celowe, w poz. 77 oraz w części 85/02-85/32 – Budżety wojewodów w rozdziale 85501. Trybu określonego w art. 154 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62) nie stosuje się.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 5 i art. 7, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
2) art. 1 pkt 8 lit. a oraz pkt 9 i 10, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2018 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński